

CITROEN DS. (1955-1975)



Opis rodziny:

Samochody tej francuskiej marki zazwyczaj wyróżniają się oryginalnymi rozwiązaniami. Jednym z takich pojazdów był model DS zaprezentowany w październiku 1955 roku podczas paryskiego Salonu Samochodowego. Konstrukcję tego samochodu uznano wówczas za sensację techniczną. Niemal wszystkie zespoły rozwiązano inaczej niż w konkurencyjnych pojazdach.

Sylwetka samonośnego nadwozia miała kształt kropłowy, a jej autorem był włoski rzeźbiarz Flaminio Bertoni. Nietypowe proporcje i charakterystyczne szczegóły szokowały swoją odmiennością, ale zapewniały funkcjonalność i dobre własności aerodynamiczne. Struktura nośna opierała się na sztywnej płycie podłogowej, gdyż dach wykonany z tworzywa sztucznego był przykręcany do słupków. Rozstaw osi wynosił 3125 mm, a długość całkowita pojazdu 4800 mm. Rozstaw kół tylnych był o 200 mm węższy niż przednich.

Zespół napędowy przejęto z poprzednika, czyli modelu Traction Avant 11. Składał się z czterocylindrowego silnika o pojemności skokowej 1,9 dm³ i mechanicznej skrzyni przekładniowej o czterech biegach (sterowanej półautomatycznie). Skrzynia biegów montowana była przed silnikiem, a napęd kierowano na koła przednie.

Całkowitą nowością był centralny układ hydrauliczny obsługujący sprzęgło, skrzynię biegów, zawieszenie kół, układ hamulcowy i kierowniczy. Ciśnienie robocze wynosiło 17 MPa.

Wszystkie koła jezdne zawieszono niezależnie i wyposażono w hydropneumatyczne elementy resorujące. Powalało to na zmianę prześwitu. Przednie hamulce tarczowe umieszczono przy skrzyni biegów, a rozdział siły hamowania był proporcjonalny do obciążenia kół.

W 1957 roku wdrożono do produkcji uproszczoną (i tańszą) wersję oznaczoną jak ID, która w naszym portalu będzie oddzielną rodziną.

W 1961 roku zwiększono moc silnika i wprowadzono do produkcji luksusową wersję Prestige oraz elegancki kabriolet. W następnym roku zmodernizowano przednią część nadwozia, co spowodowało niewielki wzrost długości. W 1963 roku pojawiła się odmiana z tradycyjnym systemem zmiany biegów, oznaczona dodatkową literą M.

Nowe jednostki napędowe wprowadzono w 1965 roku. Była to rodzina dwóch silników benzynowych o pojemności 2,0 i 2,2 dm³ i wyższych osiągach. Mniejszy montowano w modelu DS19 A, a większy w DS21.

Druga modernizacja nadwozia przeprowadzona w 1967 roku była bardziej widoczna (FL2). Wprowadzono układ czterech reflektorów umieszczonych za wspólną szybą, przy czym reflektory wewnętrzne (mniejsze) obracały się proporcjonalnie do kąta skrętu kół. Ponownie zwiększyła się długość pojazdu. Od 1968 roku oferowano wersję DS21 z opcjonalną automatyczną skrzynią biegów. Rok później debiutowała odmiana z zasilaniem wtryskowym.

W 1973 roku wprowadzono model DS23, zastępujący wcześniejszy DS21. Oferowano go zarówno w wersji gaźnikowej, jak i wtryskowej.

Zakończenie produkcji tych pojazdów nastąpiło w kwietniu 1975 roku. Ogółem wykonano niemal 1 mln 456 tysięcy samochodów serii D (łącznie z ID).